

העם הזרם והמבול

המצב נואש, אבל אינו רציני! אימרה זו של צרפתי שנון יכולה היתה לשמש כותרת לידיעה שנתאשרה השבוע: בשנת 1961 הגיע הגרעון במאזן המסחרי של ישראל ל-402 מיליון דולר. במקום פסור טות: ישראל צרכה במשך השנה 1206 מיליון ל"י יותר מכפי שהרוויחה. סכום זה שחה ליותר ממחצית התקציב הלאומי.

מבחינת העלייה, לא היתה 1961 שנת-שיא מבחינה בטחונית, היתה זאת שנה שקטה מאין כמוה. הגרעון — הגדול ביותר בי תולדות ישראל — מוכיח דבר שנטען לא פעם: שהחורר בחבית הכלכלית אינו גובע לא מצרכי העלייה ולא מצרכי הבטחון, אלא מן המדיניות הכלכלית המטורפת של ממשלת ישראל ב-14 השנים האחרונות.

מספרים חזקים. איך התכסהה הגרעון? כרגיל — עליידי מענקים, שילומים, מגביות, תרומות, הלוואות ושאר מוצרי תעשיית-השנור.

משמע: כל נפש בישראל קיבלה בשנת 1961 בממוצע מתנה בסך 200 דולר, שהם 600 ל"י. משפחה ממוצעת, בת ארבע נפשות, קיבלה בממוצע מתנה של 2400 ל"י, שהם 200 ל"י לחודש. אכן, מספרים מדי-הימים!

מובן שהמספר הממוצע אינו מספר ממשי. ערכי בטיבה, עולה חדש בלוד, משפחה ותיקה בשכונת התקווה קיבלה בהרבה פחות — בעודי אחרים מתעשרים בקצב מהיר, הודות לקשריהם עם השלטון.

המספרים הפשוטים מוכיחים כי הצעות התרופה של האוצר הישראלי — החל ב"פחות הכושל, וכלה בחסכון-חובה — מגוחכות לחלוטין. במקרה הטוב ביותר, דומות הן לגוללות אספרין הניתנות לפצוץ אנושי. במקרה הרע ביותר הן מחמירות את מצב הפצוע. אם לא תקום בישראל הנהגה רצינית, בעלת תנופה ומעוף, המוכיח נה להעמיד את המשק הלאומי כולו על בסיס חדש לחלוטין, ילך הגרעון ויגבר — כמו עד עכשיו.

המצב חמור — אך אינו רציני. כי כל עוד זורם הכסף הזר לארץ, אין איש מודאג במיוחד. להיפך — אותם הקרובים לאפיק הזרם, המפקיעים לעצמם חלק הרבה יותר גדול מן החלק המגיע לשכבות הרחוקות, אף מאושרים במצב זה. גם הם מבינים ש"יבוא יום הגשת החשבון — אך הם מקווים שעד אז יספיקו להסתדר. כפי שאמר דור צרפתי, במצב דומה: "אחי רינו — המבול!"

הממשלה כבוד השר

כלל הוא בנוהלי הטכס: אדם המגיע או החוזר מח"ל, באים לקבלו בני דרגתו ו"בעלי דרגה נמוכה מדרגתו. אין נשיא מקבל את פניו של ראש-ממשלה, ואין ראש-ממשלה מקבל פניו של שר.

השבוע חזר כגן שריהבטחון, שמעון פרס, מטיל סביב כדור-הארץ, שעיקר מטרתו היתה להרחיקו מישראל ביום-ההצמאות. בשדה-התעופה קיבל את פניו ראש-המטה הכללי, רב-אלוף צבי צור, ובזאת נקבע מחדש מה יחסי-הדרגה בין סגן-השר וה"רמטכ"ל. אך לאפתעה אמיתית גרם השר היחידי שהופיע במקום: השר יוסף אלמוגי. אלמוגי עדיין אינו בקי בכללי הטכס. בי תמימותו סבר כי סגן-שרהבטחון כבר עולה בדרגתו על חבר רגיל בממשלה.

ארגונים

מה זה דהומי?"

ועד ציבורי חדש התחסף לפני שבוע לשורת התעדים בישראל: ועד לעזרה ל"דהומי" הוא הוקם בעקבות פנייתו של שגריר דהומי בישראל, זאן באפטיסט מ"קוי לממשלת-ישראל, לבוא לעזרה לניפגעי הרעב בארצו. חברי הוועד פנו בימים אלה לאורכי-הידים ולמוסדות להיענות בתרומות ל"רכישת מזונות ורפואות. הוועד כולל 14 חברי-כנסת מכל הסיעות

להשוואה: הגרעון המסחרי של ברא"זיל הגיע בשנה שעברה ל-69 מיליון דולר, דבר שהוגדר כ"חמור ביותר" וגרם לאז"עקה כללית. בראזיל גדולה מישראל פי 425, ומספר אוכלוסייתה גדול פי 28.

ואשר ציבור. מה יודעים על דהומי? אנכי שיחה על פעולות הוועד שאליה כתבת "העולם הזה" את 14 האישים מהם הם יודעים על דהומי. התוצאות:

● **ח"כ מאיר ארנוב,** יושב-ראש הוועד למען דהומי: "ברגע זה לא ידוע לי הרבה מפני שהדוקומנטים נמצאים כרגע במשרדי. על זיכרוני איני יכול לסמוך, כי אם אומר לך עכשיו מה שטח המדינה או מספר החושבים, זה יכול להתברר הית"פך מספר שכתוב אצלי. חבל שלא צילצלת למשרד, אולי מחר?"

● **ח"כ ד"ר אריה אלטמן** הודה שהדומי לא העסיקה אותו במיוחד עד עתה, לכן מקור השם דהומי אינו אומר לו משהו. הוא אף לא שמע על שם הנשיא שביקר אשתקד בישראל. "אבל אני זוכר ש"דהומי נמצאת באפריקה באזושהו מקום. ידוע לי שיש לה כאן שגריר, שכחתי שמו."

● **ח"כ משה כרמל** ידע לאמר כי דהומי מתים ברגע זה אנשים מרעב. שאר הפרטים כתובים באנציקלופדיה.

● **ח"כ רבי שלמה לורנץ** התנצל על אי-בקיאותו בדמוגרפיה ובגיאוגרפיה של המקום. אולם הוסיף פרט קלינארי: "איני חושב שיש שם קאניבאליים."

● **ח"כ ישראל ברזילי** קבל מרות, כששאל מיהו שגריר ישראל בדהומי: "אוי, איזה שאלות קשות שואלים אותי!"

הוא משובנע ששמה של בירת דהומי כתוב בכל ספר. "אבני מחר אמסור לך את כל הפרטים. צלצלי בשעות הצהריים."

● **ח"כ אהרן זארה,** היה היחידי גלוי-הלב: "אני לא יודע כלום על דהומי, זה דבר חדש שבבילי. אבל בוודע אמרו לי שזה מקום באפריקה החדשה, ושהאנשים שם מאוד עניים, וידידי ישראל."

● **מרדכי אישי-שלום,** ראש עיריית ירושלים, ענה בקול בטוח מאוד. בהתחלה: "בירת דהומי... בוודאי... רגע... רגע אחד... לא! שכחתי... אבל לנשיא שביקר אצלנו לפני שנה קוראים יאמגו. כל זה אפילו רשום אצלי." אבל בהודעה על הקמת הוועד כתב כי שם הנשיא: מאג.

● **יהודית שמחוני** מנהלת המחלקה המדינית של ההסתדרות, לאחר שנשאלה על זה בירת דהומי: "אני לא יכולה לדבר על זה בטלפון."

● **סיף אלדין זועבי,** ראש עיריית נצרת הודיע: "אני מצטער מאוד, באמת שלא אוכל לעזור לך — אבל אני פשוט לא יודע מתי התחילו היחסים הדיפלומטיים עם דהומי. דהומי באפריקה, לא?"

● **מרדכי פורקים,** ראש עיריית כפר-סבא: "זו הפעם הראשונה שאני שומע על הוועד הזה ושאיני חבר בו. לא הודיעו לי על זה, ולא שלחו לי שום הודעה. תודה רבה לך שהודעת לי."

● **ח"כ יעקוב גרינברג** לא יכול היה להחליט על מיקומה של דהומי — מערב או מזרח אפריקה? אחרי שיקולים ארוכים-משהו, בחר "בצד המערבי, אולם השאיר לו דרך נסיגה: "נידמה לי, דוקא ברגע זה פרח מזכרוני מתי החלו היחסים הדיפלומטיים עם דהומי. באמת, פשוט שכחתי, באמת."

● **אברהם קליר,** בעל מפעל ארגמן, מראשי התאחדות בעלי-התעשייה, מהנדס כימאי: "מובן שמעתי פעם על מדינה דהומי, אבל מה זה נוגע לי? אני מתפלא מזה שאת פונה אלי. אני שומע ממך בפעם הראשונה שאני חבר הוועד, ואני אסיר תודה לך."

● **ח"כ ברוך עזריאל** ושמע מופ"תע מאוד, כשנשאל, בין היתר, מתי החלו האירופים להתיישב לראשונה בדהומי: "מה זאת אומרת מתי? זה הלא כל-כך ברור. באותה תקופה שהתחילו להתיישב באפ"ריקה. מובן, אני מציע לך לפנות ליושב ראש הוועד, ח"כ ארנוב, הוא ידע את כל הפרטים. מקור השם דהומי, כן, ידוע לי. הכי רגע, תיכף אביט באנציקלופדיה."

דהומי היא אחת מארבעת מדינות ההס"כמה, לשעבר מושבות צרפתיות שקיבלו לאחרונה את עצמאותן. היא שוכנת על החוף המערבי של אפריקה. בחופו הצפוני של מפרץ גיניאה. היא גובלת בניגריה ב"מזרח וטוגו במערב. שיטחה גדול פי למעלה מחמש משיטחה של מדינת ישראל. ואוכ"לויטייה קטנה פי אחד וחצי.

מבחינה כלכלית דהומי היא ארץ חקלאית-טרופית מובהקת. עיר הבירה: פורטו נובו. נשיא הרפוב"ליקה: מאג היבר.

היא כמובן הטובה מכולן

פילטר

דובק

1. ח. רוקרט מציג:

לונדון פסטיבל בלט

תזאכיב, "היכל התרבות"

4 ימים בלבד

15.6, 14.6, 13.6, 12.6

החלה מכירת הכרטיסים במשרדים:

רדיו-אודיון, דיזנוף 116, רוקוקו, כנף, לאו, במה, רמת-גן, רכניץ